

HAFTALIK KULÜP BÜLTENİ

U.R. Başkanı :
John F. GERM

U.R. 2430. Bölge Guvernörü :
Güner İNCİ

2.Grup Guvernör Yardımcısı :
Mehmet ŞAKAR

Defne Rotary Kulübü

Başkan : Süleyman ÇOLAKOĞLU

Asbaşkan : Okşan HALEFOĞLU

Kulüp Sekreteri : Ayla ÖZAT

Sayman : Macit BİLEN

Üye : Sevcan KAVAK

Üye : Volkan EKMEKÇİ

Üye : Süleyman UÇAR

Üye : Sine AKILLI

Üye : Ertuğrul DOĞANLILAR

Adres: İnönü Cad. Önen Psj. Antakya / Hatay

Tel/Faks: (326) 2163234

E-Posta: defnerotary@hotmail.com

WEB: www.defne-rotary.org

Toplantı Yeri, Günü, Saati: Şehir Kulübü,

Salı,20.00

TOPLANTI BİLGİLERİ

- ❖ TARİH : 23-01-2017
- ❖ TOPLANTI SAYISI : 1046
- ❖ BÜLTEN SAYISI : 25
- ❖ YER : Şehir Kulübü
- ❖ KULÜP ÜYE SAYISI : 43
- ❖ İLK GELEN ÜYEMİZ : Refet Atayurt

MUTLU GÜNLERİMİZ

- 23 Ocak – Nafi Civelek'in eşi Aynur Civelek'in doğum günü

KONUKLARIMIZ

- ✓ Konuşmacı konuğumuz Prof.Dr. Mete Korkut Gülmen ve eşi
- ✓ Hüseyin Mursal'ın kızı Lara
- ✓ Nermin Tiftikçi'nin kızı Selen

DUYURULARIMIZ

BAŞKANIN MEKTUBU

SÜLEYMAN ÇOLAKOĞLU
DEFNE ROTARY KULÜBÜ
2016-17 DÖNEM BAŞKANI

Değerli Rotary Ailem,

Bu haftaki toplantımızı Antakya ve İskenderun kulüpleriyle birlikte gerçekleştirdik. Konuşmacı konuğumuz Prof.Dr.Mete Korkut Gülmen'di. Kendisi bize "Cumhuriyet ve Kadın" konulu çok güzel bir sunum gerçekleştirdi. Bir kez de buradan teşekkürlerimizi iletiyoruz.

Rotary İnsanlığa Hizmet Eder teması ile yola çıktığımız, gençlerimiz geleceğimiz diyerek yol aldığımız ve hayatlara dokunduğumuz, her dokunduğumuz hayatta öyküler yarattığımız, mutlu olduğumuz ve gurur duyduğumuz bir dönemin sonunda mutluluğumuz ulaşabildiğimiz, dokunabildiğimiz insanlara hizmetlerimiz ölçüsünde artacaktır. Bu mutluluğu hep birlikte çoğaltarak yaşamak, daha güçlü dostluklar kurarak daha büyük projelere imza atmak amacıyla 11-14 Mayıs 2017 tarihinde Titanic Deluxe /Belek Otel'de Konferansımız gerçekleştirilecektir.

Sevgi ve saygılarımla.

GÜLÜMSEMEK İÇİN

TOPLANTIMIZ

TOPLANTIMIZ

KELEBEK VE ATEŞ

Dört tane kelebek bir gün bir ateş görmüşler. Bunun nasıl bir şey olduğunu öğrenmek istemişler.

Birinci kelebek ateşe biraz yaklaşmış ve üzerinin aydınlandığını görmüş. Arkadaşlarının yanına gelmiş ve:

--Bu ateş aydınlatıcı bir şey!, demiş..

İkinci kelebek bununla yetinmeyerek daha fazla şey öğrenmek istemiş. Biraz daha yaklaşmış ve ısındığını hissetmiş; Demiş ki:

--Aynı zamanda bu ateş ısıtıcı bir şey!

Üçüncü kelebek bununla da yetinmemiş, Biraz daha biraz daha yaklaşmış. Bir anda ateşin kanatlarını yaladığını hissetmiş ve yanmış kanatlarıyla geri dönmüş; Şöyle demiş:

--Ve bu ateş yakıcı bir şey!

Sonuncu kelebek daha da çok şey öğrenmek istiyormuş. Biraz yaklaşmış, aydınlandığını görmüş. Biraz yaklaşmış, ısındığını hissetmiş. Biraz daha yaklaşmış, ateş kanatlarını kavurmuş. Ve biraz daha yaklaştıktan sonra tamamen yanan kelebek "poff !" diye ortadan kayboluvermiş...

Ateşin gerçekten ne olduğunu belki bir tek o öğrenmiş ama geri dönüp söyleyememiş; Çünkü o kaybolmuş ateş içinde. Ve bir şeyi, ancak içinde kaybolan bilebilirmiş!...

Büyüme çağımızda hayatımıza ışık tutan öğreticilerimiz, toplumsal kültür gereği bizlere risk yönetimini öğretmek yerine risk almamayı öğretirler.

Bu sebeptendir ki bir çoğumuz endişe ve kaygı içerisinde; yeteri kadar cesaret göstermek yerine, gereğinden fazla korkuyla hareket ederiz.

Oysaki 'deneyimlemek' gelişerek ilerlemenin gerekliliklerindendir. Ve korkular gelişimin önündeki en büyük engeldir.

Pekala tecrübeler önemli. Başkalarının yaşamışlıklardan ders almak gerekir. Lakin 'yaşamışlıklara' tanıklık etmek kadar, kendi 'yaşamışlıklarını' oluşturmak da önemlidir.

Doğal yolla alınan nefes ile suni tenefüs ile gelen nefes arasındaki fark, kendi yaşamışlıklarımızın önemini kavramamıza yardımcı olacaktır.

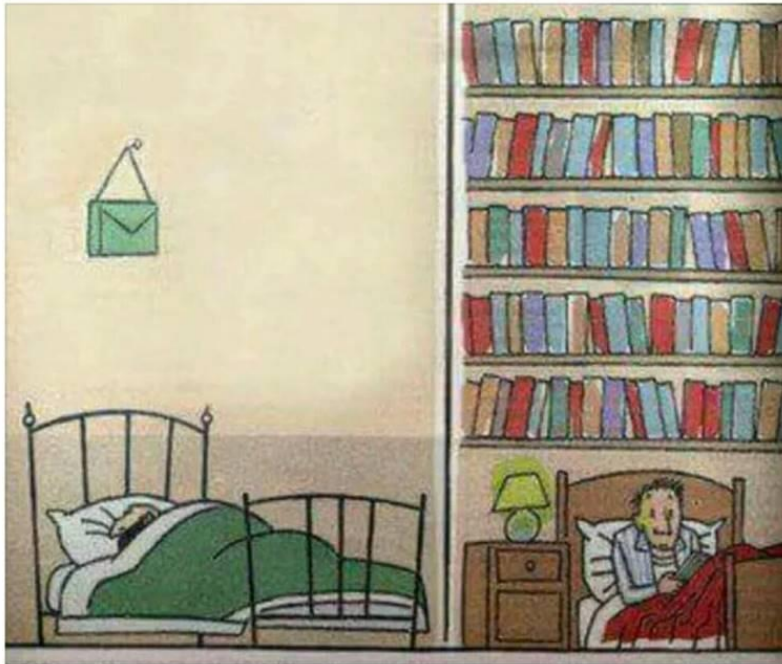
Yaşamsal olmak ve hayatın içinde kalabilmek için deneyimlemeliyiz. Korkusuz, kaygısız, tutku ve istekle, düşünülmüş ve planlanmış bir tutumla deneyimlemeliyiz.

Her ne kadar dışsal çevremiz bize neler yapmamamız gerektiği konusunda telkinler de bulursa da bizler, yapmak istediklerimize odaklanmalıyız.

Kendi deneyimlerimizle kendi hayat öykümüzü kendimiz yazmalıyız. Çünkü bu bizim yaşam çemberimiz ve merkezinde de 'biz' varız.

Zamanı tükettikten sonra yapamadıklarımız için pişman olmak; aklımızda, yüreğimizde kalanları hatırlamak ve gözlerimiz dolu dolu bir 'keşke koleksiyonu' oluşturmak yerine anılarımızla dolu bir yürek ve dudaklarımızda beliren gururlu, özgüven dolu bir gülümsemeye ne dersiniz?

Kur'an "düşünen bir toplum" için indirildi, "uyuyan bir toplum" için değil.

ya da

AYRI YAZILIR !

